

600.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

z dnia 7 października 1926 r.

o uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

Na zasadzie art. 109 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 698), zarządza się co następuje:

§ 1. Po § 72 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 77 poz. 539) wprowadza się nowy paragraf o następującem brzmieniu:

„§ 72a. Czas przebyty w niewoli wlicza się szeregowym niezawodowym do czasokresu obowiązkowej służby wojskowej, jeżeli postępowanie rehabilitacyjne wykaże, że dostanie się do niewoli nastąpiło z przyczyn usprawiedliwionych.

Po powrocie z niewoli szeregowy powinien zameldować się natychmiast u dowódcy formacji macierzystej, który wdraża postępowanie rehabilitacyjne i spisuje protokół rehabilitacyjny.

Protokół ten przesyła komisji rehabilitacyjnej.

Komisja rehabilitacyjna składa się z wyznaczonych przez dowódcę formacji: jednego oficera sztabowego, jako przewodniczącego, dwóch oficerów młodszych i dwóch podoficerów.

Komisja rehabilitacyjna stwierdza swą decyzję na protokóle i zwraca go dowódcy formacji.

Stwierdzenie komisji, że dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, należy uważać za rehabilitację, co powinno być odnotowane w dokumentach ewidencyjnych szeregowego.

Jeżeli komisja rehabilitacyjna stwierdzi, że okoliczności dostania się do niewoli wzbudzają wątpliwość, czy dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, sprawę należy przekazać sądowi wojskowemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*